

**Kúria  
végzése**

**Az ügy száma:** Bfv.II.491/2021/5.  
**A határozat szintje:** felülvizsgálat  
**A tanács tagjai:** Dr. Somogyi Gábor, a tanács elnöke  
Dr. Metzinger Márton, előadó bíró  
Dr. Sebe Mária, bíró  
**Az eljárás helye:** Budapest  
**Az eljárás formája:** tanácsülés  
**Az ülés napja:** 2022. április 21.  
**Az ügy tárgya:** adócsalás büntette és más bűncselekmények  
**Terhelt:** ... I. rendű  
**Elsőfok:** Fővárosi Törvényszék, 11.B.573/2016/57-I., ítélet, tárgyalás,  
2018. november 15.  
**Másodfok:** Fővárosi Ítéltábla, 1.Bf.50/2019/14., ítélet, nyilvános ülés,  
2019. április 18.  
**Harmadfok:** -  
**Az indítvány előterjesztője:** a terhelt védője  
**Az indítvány iránya:** a terhelt javára

**Rendelkező rész**

A Kúria az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt I. rendű és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálván a Fővárosi Törvényszék 11.B.573/2016/57-I., illetve a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.50/2019/14. számú ítéletét I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

**Indokolás**

[1] I. A Fővárosi Törvényszék a 2018. november 15-én kihirdetett 11.B.573/2016/57-I. számú ítéletével I. rendű terheltet folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette [1978. évi IV. törvény – a továbbiakban: korábbi Btk. – 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés], folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (korábbi Btk. 276. §) és felbujtóként elkövetett pénzmosás büntette [korábbi Btk. 303. § (1) bekezdés c) pont, (4) bekezdés a) és b) pont] miatt halmazati büntetésül 2 évi börtönbüntetésre, 3 évi gazdálkodó szervezet vezetése foglalkozástól eltiltásra és 200.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte. A börtönbüntetés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette és a terheltet előzetes mentesítésben részesítette. Emellett az I. rendű terhelttel szemben 278.805.054 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el.

[2] Az ügyészi fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2019. április 18-án meghozott 1.Bf.50/2019/14. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében megváltoztatta és a terhelt szabadságvesztését 3 év 6 hónapi fogházbüntetésre súlyosította, továbbá vele szemben 3 év közügyektől eltiltást is kiszabott. Mellőzte a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére és az előzetes mentesítésre vonatkozó rendelkezést, valamint a pénzmellékbüntetés kiszabását. Egyebekben a törvényszék ítéletét e terhelt tekintetében helybenhagyta.

[3] A jogerős ítéletben megállapított, és az I. rendű terheltet érintő tényállás – a felülvizsgálati indítvány elbírálása szempontjából jelentőséggel bíró részeinek – lényege szerint I. rendű terhelt, mint a cég 1 önálló képviseleti joggal rendelkező ügyvezetője és egyedüli tagja, a cég 1 képviseletében 2006. március 31-én vállalkozási szerződést kötött a cég 2-vel. A szerződés alapján a cég 2 megbízta a cég 1-et a cég 2 által üzemeltetett nemzetközi repülőtér körüli szigorított biztonsági zónát védő biztonsági kerítés elkészítésével. A cég 1 a vállalkozási szerződésben meghatározott munkát elvégezte.

[4] Az I. rendű terhelt azért, hogy 2006. évtől a cég 1 1.000.000.000 forintot meghaladó bevétele után keletkező általános forgalmi adó fizetési kötelezettségét jogosulatlanul csökkentse, megállapodott a II. rendű terhelttel, hogy a II. rendű terhelt a cég 3 nevében fiktív alvállalkozói szerződést köt a cég 1-el, amely szerződés alapján a cég 3 nevében fiktív számlákat állít ki, és e fiktív számlákat a cég 1 befogadja és beállítja a könyvelésébe. Annak érdekében, hogy a cég 3 és a cég 1 közötti fiktív számlázás valódi gazdasági kapcsolat látszatát keltse, a II. rendű terhelt további alvállalkozóként bevonta az általa képviselt cég 4-et és cég 5-öt.

[5] A számlakibocsátó cég 4, cég 5 és a cég 3 nem rendelkezett a cég 1 felé a cég 3 nevében továbbszámlázott, illetőleg kiállított valótlan tartalmú számlákon feltüntetett tevékenységek elvégzéséhez szükséges személyi és tárgyi feltételekkel, valamint szakmai tapasztalattal és szellemi tőkével. A cég 4, a cég 5 és a cég 3 nevében kiállított számlákon szereplő munkálatok elvégzése a fiktív számlákat a cég 1 részére biztosító II. rendű terheltnek szándékában és lehetőségében sem állt, a számlák kibocsátása kizárólag azt a célt szolgálta, hogy az I. rendű terhelt a cég 1 általános forgalmi adó fizetési kötelezettségét jogosulatlanul csökkenthesse.

[6] A fiktív számlákon feltüntetett összegeket az I. rendű terhelt – abból a célból, hogy az azokon szereplő gazdasági tevékenység megtörténtét alátámassza – a cég 1 bankszámlájáról az alvállalkozó cég 3 bankszámláira átutalta, majd a II. rendű terhelt az átutalt pénzüsszegeket rövid időn belül készpénzben felvette, vagy ugyancsak fiktív számla ellenében továbbutalta a cég 5, illetőleg a cég 4 bankszámlájára, és a továbbutalást követően került sor a készpénzfelvételekre.

[7] Az I. rendű terhelt irányítása alatt álló cég 1 a 2006. augusztus 4. és 2009. június 26. közötti időszakban a cég 3-tól összesen bruttó 1.526.441.066 forint – 287.805.054 forint áfa-tartalmú – fiktív költség számlát fogadott be, ezen belül a 2007. április-2007. augusztus havi könyvelésben bruttó 514.494.800 forint – 85.415.800 forint áfa-tartalmú – fiktív költség számlát. A befogadott, valótlan tartalmú költség számlákat az I. rendű terhelt – azok valótlan tartalmáról tudva – az áfa adónemben havi bevallásra köteles cég 1 könyvelésébe beállította, illetőleg a számlák birtokában 2006. szeptember hónaptól kezdődően 2009. június hónapjáig bezárólag valótlan tartalmú áfa-bevallásokat készíttetett és nyújtott be az adóhivatalhoz, amellyel a cég 1 fizetendő adóját összesen 287.805.054 forinttal csökkentette jogosulatlanul.

[8] A III. rendű terheltet a II. rendű terhelt mutatta be az I. rendű terheltnek, akinek jó ismerőse volt.

[9] A cég 3 által kiállított, és a cég 1 2007. április-2007. augusztusi könyvelésébe beállított fiktív költség számlákon feltüntetett összegeket – abból a célból, hogy az azokon szereplő gazdasági tevékenység megtörténtét alátámassza – az I. rendű terhelt a cég 1 képviselőjében ugyancsak átutalta a cég 3 bankszámlájára.

[10] Az I. rendű terhelt és a II. rendű terhelt megállapodtak, hogy az adócsalással a cég 1-nél 2007. áprilistól 2007. augusztusig jelentkező 514.498.800 forint haszon eredetének leplezése céljából a cég 3-nak átutalt összegeket a II. rendű terhelt részben továbbutalja vagy utaltatja, illetve azt felveszi vagy felveteti, és visszajuttatja az I. rendű terheltnek.

[11] A cég 3-nak átutalt összeg egy részét a II. rendű terhelt felvette vagy megkérte személy 1-et, hogy vegye fel, és adja át a részére. A II. rendű terhelt az általa, illetve személy 1 által a cég 3 bankszámlájáról 2007. április 11. és 2007. július 3. között felvett összesen 221.500.000 forintot közelebből meg nem határozható helyen és időben visszaszolgáltatta I. rendű terheltnek.

[12] A cég 1-től érkezett összegek fennmaradó részéből a II. rendű terhelt vagy egymaga, vagy személy 1 közreműködésével 2007. április 10-én átutalt a cég 5 bankszámlájára 88.316.400 forintot. Ebből az összegből a II. rendű terhelt 2007. április 11-én továbbutalt 60.000.000 forintot a cég 4 bankszámlájára.

[13] A II. rendű terhelt a cég 5 bankszámlájáról 2007. április 12-én 28.000.000 forintot, a cég 4 bankszámlájáról 2007. április 12-én 58.000.000 forintot vett fel. A II. rendű terhelt ezen összegeket közelebből meg nem határozható helyen és időben visszaadta az I. rendű terheltnek.

[14] Utólag már meg nem határozhatóan a II. rendű terhelt egymaga, vagy személy 1 közreműködésével 2007. április 16-án 66.498.000 forintot utalt át a III. rendű terhelt által képviselt cég 6 bankszámlájára. Az átutalt összeget a III. rendű terhelt 2007. április 7-én felvette és átadta a II. rendű terheltnek, aki továbbította azt az I. rendű terheltnek.

[15] Utólag már meg nem határozhatóan a II. rendű terhelt egymaga, vagy személy 1 közreműködésével 2007. augusztus 27-én két részletben, összesen 99.000.000 forintot utalt át a cég 6 bankszámlájára. Az átutalt összeget a III. rendű terhelt 2007. augusztus 28-án felvette és átadta a II. rendű terheltnek, aki továbbította azt az I. rendű terhelt részére.

[16] Utólag már meg nem határozhatóan a II. rendű terhelt egymaga, vagy személy 1 közreműködésével 2007. szeptember 4-én két részletben, további összesen 80.400.000 forintot utalt át a cég 6 bankszámlájára. A III. rendű terhelt 2007. szeptember 6-án ebből 80.000.000 forintot felvett és átadott a II. rendű terheltnek, aki továbbította azt az I. rendű terhelt részére.

[17] A III. rendű terhelt tudta, hogy a pénzmozgások mögött a cég 6 és a cég 3 között tényleges gazdasági kapcsolat nincs, ennek ellenére, kifejezetten ezt palástolva, az ezekre vonatkozó szerződést alakilag megkötötte, illetve a pénzmozgásokat lefedő számlákat kiállította. A III. rendű terhelt a cselekményben a II. rendű terhelttel történt előzetes megállapodása alapján vett részt. A III. rendű terhelt emiatt hajtotta végre a cég 3-tól származó összegek eredetének és tulajdoni viszonyainak elleplezését célzó műveleteket.

[18] **II. 1.** A jogerős ügydöntő határozat ellen az I. rendű terhelt védője a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában, valamint a b) pont ba) alpontjában meghatározott felülvizsgálati ok fennállását állítva terjesztett elő felülvizsgálati indítványt.

[19] Az indítvány szerint a felbujtóként elkövetett pénzmosás büntette miatt emelt vád nem volt törvényes, mert a Be. 422. § (1) bekezdés b) pontjában írtakkal ellentétesen nem tartalmazta a pénzmosásra való felbujtás pontos leírását, és ezzel párhuzamosan a Be. 422. § (1) bekezdés a) pontjának előírásait megsértve a pénzmosásra való felbujtással összefüggő bizonyítási eszközök megjelölését sem. A törvényes vád hiánya okán pedig az alapügyben eljáró bíróságnak – a BH 2019.129. számú eseti döntés iránymutatásaival összhangban – az eljárás megszüntetéséről kellett volna rendelkeznie.

[20] Kifogásolta, hogy a bíróság a 2018. november 15-én megtartott „előkészítő ülésen” nem nyújtott teljes körű tájékoztatást a váddal egyező beismerés szabályairól, mert nem oktatta ki az I. rendű terheltet, hogy külön-külön az egyes vádpontok tekintetében is lehetőség nyílik a beismerésre, de a beismeréssel nem érintett vádpontokban lehetősége van előadni a védekezése alapjául szolgáló tényeket és ezek bizonyítékait, továbbá indítványozhatja bizonyítás lefolytatását és bizonyítékok kirekesztését [Be. 500. § (2) bekezdés, a), b) és c) pont]. E teljes körű tájékoztatás ismeretében ugyanis az I. rendű terheltnek „lehetősége lett volna a felbujtóként elkövetett pénzmosás büntett vádpontot nem beismerni”, mert e vádpont nem törvényes, és mivel az I. rendű terhelt a III. rendű terheltet nem ismerte, így belátható módon a felbujtója sem lehetett.

[21] A bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadása ráadásul azért sem lett volna lehetséges, mert az eljárás ügyiratai az I. rendű terhelt váddal egyező beismerését a felbujtóként elkövetett pénzmosás büntette tárgyában nem támasztották alá, a vád egyetlen bizonyítási eszközt sem jelölt meg, sőt, az I. rendű terhelt cselekvőségét sem rögzítette.

[22] Az előbbieik okán az alapügyben eljáró bíróságnak az I. rendű terhelt beismerő nyilatkozatát a felbujtóként elkövetett pénzmosás büntett vádpont vonatkozásában nem lehetett volna elfogadnia, hanem az ítéletét a Be. 503. § (1) bekezdése alapján kellett volna meghoznia. Ennek eredményeként pedig meg kellett volna állapítania, hogy „a pénzmosás büntett vádpontja” nem felel meg a törvényes váddal szemben támasztott törvényi követelményeknek, ezért ítéletében az I. rendű terheltet a felbujtóként elkövetett pénzmosás büntette miatt emelt vád alól fel kellett volna mentenie.

[23] Az eljárás megszüntetésének, illetve a felmentő rendelkezés hozatalának elmaradása a bünteteskiszabást is meghatározó módon befolyásolta, hiszen a bíróság ennek következtében „többszörös halmazat” mellett szabott ki büntetést. Hivatkozott továbbá az I. rendű terheltnek a büntetés kiszabására is kihatással bíró személyi körülményeire, így megromlott egészségi állapotára, az egzisztenciája újjáépítése során végzett kutatóprofesszori tevékenységére, valamint a szabadságvesztés végrehajtása során tanúsított magatartására.

[24] Indokai alapján indítványozta, hogy a Kúria a jogerős ítéletet megváltoztatva az I. rendű terheltet mentse fel az ellene az 1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő, felbujtóként elkövetett pénzmosás büntette miatt emelt vád alól, és a kiszabott szabadságvesztés tartamát enyhítse, egyidejűleg annak végrehajtását próbaidőre függessze fel, mellőzze a közügyektől eltiltást, és részesítse őt előzetes mentesítésben. Másodlagosan – a közügyektől eltiltás mellőzése és az I. rendű terhelt előzetes mentesítésben részesítése mellett – olyan tartamú szabadságvesztés kiszabását indítványozta, amellyel a büntetés 2019. augusztus 6-án történt megkezdésére figyelemmel az I. rendű terhelt büntetése kitöltöttnek tekintendő, azzal, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a szabadságvesztés fele részének kitöltését követő napban kérte megállapítani.

[25] 2. A Legfőbb Ügyészség BF.634/2021/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben alaptalannak, részben törvényben kizártnak tartotta.

[26] Az átirat szerint az indítványnak az I. rendű terhelt védekezésére való utalással az irányadó tényállást támadó része törvényben kizárt. Az ügydöntő határozatban megállapított tények alapján pedig az alapügyben eljáró bíróságok helytálló következtetéssel jutottak arra, hogy az I. rendű terhelt büntetőjogi felelőssége felbujtóként elkövetett pénzmosás büntette miatt is megállapítható.

[27] Ugyancsak törvényben kizártnak tartotta az indítványt a Legfőbb Ügyészség a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjára hivatkozó részében. Mivel a vizsgált büntetőügyben sem törvénysértő minősítés, sem más anyagi jogszabálysértés nem állapítható

meg, a törvényes büntetési tételkereten belül kiszabott joghátrány mértéke még a védő által hivatkozott enyhítő körülmények alapján sem támadható.

[28] Végül, az ügyben eljáró bíróságok abszolút eljárási szabálysértést sem vétettek. Az a körülmény, hogy a vádirat tartalmazta-e a törvényes vád elemeit, valamint – az ügydöntő határozat meghozatalának időpontjában hatályos Be. alapján – az, hogy a beismerő vallomás elfogadására a törvény által meghatározott feltételek alapján került-e sor, a rendkívüli jogorvoslati eljárás tárgyát nem képezheti.

[29] Indokai alapján a Legfőbb Ügyészség a támadott ítélet hatályában fenntartására tett indítványt.

[30] **III. A felülvizsgálati indítvány alaptalan.**

[31] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen, és kizárólag a Be. 649. §-ában tételesen felsorolt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[32] A felülvizsgálati indítvány a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja, valamint b) pont ba) alpontja szerinti felülvizsgálati ok bekövetkezését állítva támadta az ítélet jogerejét. Ugyanakkor az I. rendű terhelt védője indítványának indokolásában eljárásjogi kifogásokat is érvényesített, amikor a törvényes vád sérelméből, illetve a beismerő nyilatkozatnak a Be. 504. § (2) bekezdésében írt szabályok ellenére történő elfogadásából eredő következmények levonásának hiányát sérelmezte.

[33] A Kúria ezért elsőként abban a kérdésben foglalt állást, hogy az állított eljárásjogi szabálysértések felülvizsgálati okot valósítanak-e meg.

[34] 2. Eljárási szabálysértés miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a határozatát a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg [Be. 649. § (2) bekezdés d) pont].

[35] A Be. 659. § (2) bekezdésének főszabályaként a felülvizsgálati indítványt a megtámadott határozat meghozatala idején hatályos jogszabályok alapján kell elbírálni.

[36] E rendelkezés a megtámadott határozat meghozatala idején irányadó büntető anyagi jogi szabályok alkalmazásának felülvizsgálati eljárásban történő felülbírálatát, valamint az eljárási cselekmény foganatosítása idején hatályos eljárási szabályok betartásának felülvizsgálatát jelenti. E szabály alapján tehát azt kell vizsgálni, hogy a támadott határozatot hozó bíróságok betartották-e eljárásukban az akkor hatályos és ekként irányadó anyagi és eljárásjogi szabályokat. A felülvizsgálati eljárásban azonban a hatályos Be. szabályai az irányadók (BH 2019.103.).

[37] A felülvizsgálati eljárás ugyanis a büntetőeljárás része. A büntetőeljárást mindenkor a hatályos eljárásjogi törvény szabályai mentén kell lefolytatni. Következésképpen a felülvizsgálati indítvány elbírálásától eltérő, akár a támadott határozat meghozatalának időpontjában hatályos Be. rendelkezései közömbösek a felülvizsgálati eljárás lefolytathatósága és lefolytatása szempontjától. Amennyiben tehát a felülvizsgálati indítvány a hatályos Be. 649. §-ában meghatározott felülvizsgálati okra hivatkozik, az a felülvizsgálati indítványnak a megtámadott határozat meghozatala idején hatályos jogszabályok alapján történő, érdemi elbírálását vonja maga után (Bfv.II.1284/2018/7., Bfv.II.332/2019/2., Bfv.II.505/2021/14.).

[38] Ha azonban valamely eljárási szabálysértés a hatályos eljárási törvény szerint nem felülvizsgálati ok, úgy felülvizsgálatnak akkor sincs helye, ha a megtámadott határozat meghozatalának időpontjában ugyanezen eljárási szabálysértés még alapot adott a felülvizsgálat lefolytatására (BH 2019.103.).

[39] 2.1. Az eljárási törvény a vádirat törvényes elemeként határozza meg a vád tárgyává tett cselekmény pontos leírását [Be. 422. § (1) bekezdés b) pont], továbbá a törvényes elemeken túl tartalmazni rendeli a vád tárgyává tett cselekményekkel, illetve rész-cselekményekkel összefüggő, rendelkezésre álló bizonyítási eszközök megjelölését [Be. 422. § (2) bekezdés a) pont].

[40] Ha a vádirat – a hiányosságainak pótlására irányuló felhívás ellenére – a vádat érdemi elbírálásra alkalmatlan módon nem, vagy hiányosan tartalmazza a Be. 422. § (1) bekezdésében előírt törvényes elemeket, illetve a Be. 422. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltakat, a bíróság az eljárást már a tárgyalás előkészítésének szakában megszünteti nem ügyszűntető végzésével [Be. 492. § (2) bekezdés d), e) pont].

[41] A bizonyítási eljárás befejezését követően azonban az eljárás megszüntetése már csak azon alapulhat, hogy a vádirat nem vagy hiányosan tartalmazza a törvényes elemeket, és emiatt a vád érdemi elbírálásra alkalmatlan [Be. 567. § (2) bekezdés d) pont].

[42] A Be. 608. § (1) bekezdése pedig a feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértések között a vád törvényes elemeinek hiányát sem sorolja fel.

[43] A vád törvényessége kapcsán felülvizsgálati okot egyedül az képez, ha a bíróság a határozatát nem az arra jogosult által emelt vád alapján hozta meg [Be. 649. § (2) bekezdés c) pont], míg a vádirat törvényes elemei meglétének hiányában való eljárás nem vezethet a felülvizsgálati indítvány érdemi elbírálására.

[44] Ekként „a törvényes vád” hiánya – a hatályos Be. szerinti helyes fogalomhasználattal a vádirat törvényes elemeinek hiánya – nem valósít meg felülvizsgálati okot, így az erre alapított felülvizsgálati indítvány törvényben kizárt. Azt, hogy a terhelt terhére rótt, közvérdő cselekmények kapcsán nem a jogosult – az ügyész mint közvérdő – emelt volna vádat, az indítvány sem állította.

[45] 2.2. Ezzel szemben a büntetőeljárásról szóló törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2020. évi XLIII. törvény 223. § (2) bekezdésével módosított, 2021. január 1-jétől hatályos Be. 608. § (1) bekezdés h) pontja alapján ún. abszolút eljárási szabálysértést valósít meg, ha az elsőfokú bíróság a bűnösséget beismerő nyilatkozatot a Be. 504. § (2) bekezdésében meghatározott feltételek hiányában fogadta el.

[46] Az I. rendű terhelt védője tehát felülvizsgálati okra hivatkozott, amikor indítványában a beismerő nyilatkozat törvénysértő elfogadását kifogásolta.

[47] A felülvizsgálati indítvány érveit azonban a támadott határozat meghozatala idején hatályos jogszabályok alapulvételével kell megítélni. Ez azt jelenti, hogy a Kúria az alapeljárás idején hatályban volt Be. alapján vizsgálja a bíróságok eljárásának törvényességét. Következésképpen, a felülvizsgálati eljárás is kizárólag abban az esetben vezethet a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére, ha a feltétlen hatályon kívül helyezésre alapul szolgáló ok már az ítélet jogerőre emelkedésének időpontjában hatályos szabályok szerint is beállt, azaz az adott eljárási szabálysértésnek már az alapeljárásban is, az akkor hatályos eljárási törvény szerint is az ítélet hatályon kívül helyezését kellett volna jogkövetkezményként maga után vonnia.

[48] A jogerős másodfokú ítélet meghozatalakor hatályos Be. pedig a 608. § (1) bekezdés h) pontját még nem tartalmazta, azaz a bűnösséget beismerő nyilatkozat törvénysértő elfogadását nem értékelte feltétlen hatályon kívül helyezési ok gyanánt. Az állított eljárási szabálysértés orvoslására ezért a felülvizsgálati eljárásban nem kerülhet sor {az ilyen okra alapított kifogást csak a legfőbb ügyész érvényesíthette a törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslati eljárásban – BH 2021.160. [27] bekezdés}. A támadott határozatok jogerőre emelkedése után bekövetkezett ténybeli és jogi változások a felülvizsgálat során nem vehetők figyelembe, akkor sem, ha azok a terhelt javára szólnak (EBH 2011.2305.).

[49] Ebből következik, hogy a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontján keresztül a Be. 608. § (1) bekezdés h) pontján alapuló felülvizsgálati indítvány kizárólag abban az esetben vonhatja maga után a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, ha a jogerős ügydöntő határozat meghozatalára 2021. január 1-jét követően került sor.

[50] Ennek megfelelően, mivel az alapügyben eljáró bíróság nem valósított meg olyan eljárási szabálysértést, amely a támadott határozat meghozatalakor hatályos Be. alapján feltétlen hatályon kívül helyezésre vezethetett volna, a létező felülvizsgálati okon alapuló felülvizsgálati indítvány nyomán – az állított törvénysértés tényleges bekövetkeztétől függetlenül – a Be. 608. § (1) bekezdés h) pontja szerinti határozat meghozatala sem lehetséges.

[51] A teljesség érdekében megjegyzi a Kúria, hogy a szóban lévő eljárási szabálysértés kapcsán 2021. január 1. napja után jogerőre emelkedett ítélet kapcsán is kizárólag a Be. 504. § (2) bekezdésében felsorolt feltételek megléte vizsgálható. Annak kapcsán, hogy a terhelt a beismerő nyilatkozatának természetét és elfogadásának következményeit megértette-e [Be. 504. § (2) bekezdés a) pont], a kapott tájékoztatás tartalmának jelentősége lehet, azonban a tájékoztatás esetleges hiányossága önmagában, közvetlenül nem vezethet hatályon kívül helyezéshez. Szintén megjegyzi a Kúria, hogy a terhelt számára a Be. 503. § (3) bekezdése

szerint a bűnösség beismerése kapcsán adandó figyelmeztetés tartamát a Be. 500. § (2) bekezdése határozza meg, így az említett körben is eleve csak az e törvényhelyben felsoroltak bírhatnak jelentőséggel.

[52] Ekként a felülvizsgálati indítvány a beismerő nyilatkozat elfogadásához megkívánt törvényi feltételek meglétét hiányoló részében nem vezethetett eredményre.

[53] 3. Felülvizsgálat alapjául szolgál, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét [Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont]. Az indítvány a felbujtóként elkövetett pénzmosás tekintetében ezt állította, ezért az alapján a felülvizsgálatnak helye van.

[54] 3.1. A felülvizsgálati eljárás megkerülhetetlen szabálya [Be. 650. § (2) bekezdés], hogy a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható. Ezzel összhangban a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó [Be. 659. § (1) bekezdés]. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével ítéltető meg (BH 2004.102.).

[55] Ebből következően a tényállás törvényben tilalmazott támadásaként értékelendő, hogy a felülvizsgálati indítvány szerint – az ítéleti tényállással kifejezett ellentétben álló módon – az I. rendű terhelt nem ismerte a III. rendű terheltet. Ehhez képest a Kúria az indítványt az ítéletben írt, és az I. rendű és a III. rendű terhelt közötti ismeretség meglétét rögzítő tényállás alapulvételével bírálta el. Előrebocsátja ugyanakkor a Kúria, hogy az ügydöntő határozatban írt tényállás alapján a helyes jogi következtetés levonása szempontjából – a lentebb kifejtettek szerint – az ismeretség fennállásának kérdése valójában közömbös.

[56] 3.2. Bár az indítványozó a vádirati tényálláson kérte számon a pénzmosás törvényi tényállási elemeinek megfeleltethető tények leírásának álláspontja szerinti hiányosságait, de mivel a beismerő nyilatkozat elfogadása folytán a jogerős ítéleti tényállás a váddal megegyezik, így a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára való hivatkozás megnyitotta a lehetőséget a Kúria számára, hogy az I. rendű terhelt terhére megállapított, felbujtóként elkövetett pénzmosás büntette miatti felelősség megállapításának a büntető anyagi jog szabályaival való összhangját érdemben megvizsgálja. Nyilvánvaló ugyanis, hogy bűnösség beismerésének elfogadása esetén, ha a vádirati tényállásban leírt terhelti magatartás nem tartalmazza bűncselekmény törvényi tényállási elemeit, akkor az azzal szükségképpen egyező ítéleti tényállás sem. Ebben az esetben azonban a bíróság jogerős ítéletében nem a váddal kapcsolatos eljárási szabálysértés miatt lenne törvénytörő a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítása, hanem az a büntető anyagi jog szabályait sértené.

[57] Ennek vizsgálata körében – a felbujtói részesség járulékos jellege folytán – elsőként abban a kérdésben kell állást foglalni, hogy a jogerős ítéleti tényállásból az alapbűncselekmény elkövetése kitűnik-e. E körben pedig az első eldöntendő kérdés, hogy a cselekvősséggel érintett pénzösszeg – tettesi oldaláról – más által elkövetett, szabadságvesztéssel büntetendő cselekmény elkövetéséből származó dolognak tekinthető-e.

[58] Az adócsalás a törvényi tényállásban megkívánt eredmény, az adóbevétel csökkenésének bekövetkezésével válik befejezetté. Az adóbevétel csökkenése – az adóhiány – az állam oldalán elmaradt bevételeként jelentkezik, amely azonban az adójogviszony szemközti oldalán álló adóalany, a cég 1 szemszögéből az adózás alól elvont összeggel egyező vagyonnövekményként jelenik meg. Kézenfekvő ezért a következtetés, hogy az adócsalás elkövetése folytán megfizetni elmulasztott adó az adócsalással összefüggő pénzmosás megvalósulása szempontjából szükségképpen bűncselekmény elkövetéséből származó dolognak minősül, akkor is, ha azt az elkövető a bűncselekmény elkövetése útján nem megszerezte, hanem „megtartotta”, azaz a költségvetésbe az arra vonatkozó kötelezettsége ellenére nem fizette be.

[59] Kétségtelen, hogy a pénzmosás törvényi tényállásában a bűncselekmény tényállásszerű megvalósulásához megkívánt „büntetendő cselekményből származó dolog” fogalma [és hasonlóképpen a hatályos Btk. 399. § (1) bekezdésében pénzmosás törvényi tényállásában írt „büntetendő cselekményből származó vagyon” fogalma] nem azonos a bűncselekmény elkövetése révén szerzett jogtalan haszon fogalmával.

[60] Ezért a büntetendő cselekményből származó dolog fogalmának tisztázása érdekében indokolt áttekinteni a Varsóban 2005. május 16-án kelt és Magyarországon a 2008. évi LXIII. törvénnyel kihirdetett, az Európa Tanács pénzmosásról, a bűncselekményből származó jövedelmek felkutatásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról, valamint a terrorizmus finanszírozásáról szóló egyezményének (a továbbiakban: Varsói Egyezmény) rendelkezéseit.

[61] Az Egyezmény az 1. cikkben írt Értelmező rendelkezések között az a) pontban a „jövedelem” fogalmát a bűncselekményekből közvetlenül vagy közvetve származó vagy szerzett bármilyen vagyoni előnyként definiálja, amely az értelmező rendelkezések b) pontjában megjelölt bármilyen dolog formájában megjelenhet. A b) pont szerint „dolog” bármilyen dolog lehet, legyen az megfogható vagy megfoghatatlan, ingó vagy ingatlan, illetve olyan jogi irat vagy okmány, amely az ilyen dolgokra vonatkozó jogosultságot, vagy az ahhoz fűződő érdeket igazol.

[62] A pénzmosással kapcsolatos bűncselekmények szabályait meghatározó 9. cikk 1. pontja alapján minden Szerződő Fél megteszi a szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket aziránt, hogy a nemzeti joga szándékos elkövetés esetén bűncselekménynek minősítse:

a) a dolog átalakítását vagy átruházását, annak ismeretében, hogy e dolog jövedelemnek minősül, azzal a céllal, hogy a dolog jogellenes eredetét eltitkolják vagy elleplezzék, vagy az alapbűncselekmény elkövetésében részt vevő személyt segítsék a tettehez fűződő jogkövetkezmények elkerülésében;

b) a dolog valódi természetének, eredetének, helyének, mozgásának, a dologgal történt rendelkezésnek az azon fennálló jogoknak, vagy tulajdonának eltitkolását vagy leplezését, annak ismeretében, hogy a dolog jövedelemnek minősül;

és alkotmányos alapelveiknek, illetve jogrendszerük alapjaitól függően:

c) a dolog megszerzését, birtoklását és használatát, tudva a dologhoz jutás időpontjában, hogy az jövedelemnek minősül;

d) az e cikk értelmében megállapított bármely bűncselekmény kísérletét, elkövetésében való részvételt, segítségnyújtást, az elkövetésre való társulást, szövetkezést, az elkövetésre való felbujtást, az elkövetés megkönnyítését, illetve az ahhoz való segítségnyújtást.

[63] A Varsói Egyezményben rögzített fogalommeghatározásokat is szem előtt tartva az adócsalás útján „megtakarított” pénzüsszegek bűncselekményből származó eredete nem lehet kétséges.

[64] Így pedig, mivel a szóban lévő pénzüsszegek a pénzmosás elkövetési tárgyát képezhetik, a következőkben az volt vizsgálandó, hogy azok kapcsán a pénzmosás terhelteknek felrótt elkövetési magatartása, az ugyancsak a törvényi tényállás elemét képező eredetleplezési célzattal, megvalósult-e.

[65] A jogerős ítéleti tényállásból kiolvashatóan a II. rendű és a III. rendű terhelt az I. rendű terhelt által elkövetett bűncselekményből származó fenti összegekre az elkövetéskor hatályos, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontjában írt pénzügyi szolgáltatást (pénzforgalmi szolgáltatás) vett igénybe, ami a korábbi Btk. 303. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző pénzmosás büntettének egyik, a törvényben meghatározott elkövetési magatartása.

[66] Ez a magatartás csak akkor valósít meg pénzmosást, ha az a büntetendő cselekményből származó dolog eredetének leplezésére irányul.

[67] Az irányadó tényállás szerint a cég 1 és a cég 3 között lezajlott banki tranzakciók nem képezték részét az adócsalás elkövetési magatartásának, hiszen az a valótlan tartalmú áfabevallás benyújtásában nyilvánult meg. A valós gazdasági esemény hiányában kiállított számlákon feltüntetett összegeknek cég 3-hoz való átutalása, majd részbeni tovább utalása a számlázási lánc végén álló cég 6-nak bankszámlájára kifejezetten az alapbűncselekmény, az adócsalás leplezését célozta, amennyiben a számlák szerinti fiktív gazdasági események valóságának látszatát igyekezett kelteni, azt a képzetet kiváltva, hogy a számlák szerinti termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások ellenértékének megfizetése megtörtént, következésképpen e gazdasági események is teljesültek.

[68] Így mindezek kifejezetten az I. rendű terhelt által megvalósított adócsalás leplezésére szolgáltak és azt célozták biztosítani, hogy a tranzakciók mögött álló számlákra alapított, az elkövetéskor hatályos, az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény 32. § (1) bekezdés a) pontja szerinti adólevonási jog gyakorlásának jogszerűsége – a gazdasági esemény tényleges megvalósulásának látszatát keltve – ne legyen megkérdőjelezhető. A II. rendű terhelt ugyancsak a cselekmény leplezésének igényével hajtotta végre a további átutalási műveleteket a cég 3 és a cég 6 között (illetve a cég 3 és a cég 5 vagy a cég 4 között).

[69] A cselekményt palástoló tranzakciók eredményeként az adólevonási jog gyakorlására felhasznált számlákon feltüntetett teljes összeg kikerült a cég 1 (ezzel az I. rendű terhelt) rendelkezése alól és a II. rendű, illetve részben a III. rendű terhelt érdekeltségébe tartozó gazdasági társaságok rendelkezése alá került. Az átutalt bruttó számlaérték áfa-tartalma – az adólevonási jog gyakorlása révén – megegyezett az adóbevétel csökkenésének a mértékével, egyúttal a cég 1 jogtalan vagyonnövekményével. Más szóval, a valós gazdasági esemény hiányában végzett banki műveletek nyomán a megfizetni elmulasztott adó – teljes számlaérték részét képező – összege is a cég 3, illetve a számlázási lánc végén álló más gazdasági társaságok bankszámlája egyenlegének képezte részét.

[70] A bűncselekményből származó pénz eredetének leplezése megvalósulhat különböző bankszámlákra történő átutalásokkal, függetlenül attól, hogy az azokhoz kapcsolt bankszámla műveletek átláthatóak (BH 2019.125.II.). Jelen esetben pedig az adócsalásból származó, az I. rendű terhelt által átutalt összegek – készpénzben, immár nem nyomon követhető módon – vissza is jutottak az I. rendű terhelthez, így az I. rendű terhelt a hozzá visszajutott, bűncselekményből származó pénzösszeget – a pénzmosást megvalósító cselekvőség eredményeképp – látszólag legális tulajdonaként birtokolhatta volna.

[71] Ekként nyilvánvaló, hogy az ügyben érintett átutalások nem csupán eredetleplezési célzattal történtek, hanem e célzat – noha ez a bűncselekmény megvalósulásának nem feltétele – eredményre is vezetett.

[72] Bár az irányadó tényállás a III. rendű terhelt tekintetében nem tartalmazza szó szerint, hogy e terhelt a cég 6 bankszámlájára utalt összegek bűncselekményből származó eredetéről tudomással bírt, azonban az irányadó tényállásból ez is kitűnik.

[73] A III. rendű terhelt szándékának megítélése során elvi alapvetésként előrebocsátandó, hogy a tényállásban rögzített ténymegállapítások nem kizárólag fizikai jellegű külső történések, de ún. belső történések, tudati tények is lehetnek (BH 2005.167.). Az elkövető tudatának tartalma tehát ténykérdés, amely a külvilágban megjelenő tényekre alapozott következtetéssel ragadható meg. Az ilyen tudati tényből a szándékosságra – a bűnösségre – vont következtetés jogkérdés.

[74] A tényállás szerint a III. rendű terhelt a II. rendű terhelttel kötött megállapodása nyomán tudta, hogy a cég 3 valós gazdasági esemény hiányában utalt át különböző pénzösszegeket a cég 6 részére, és e műveletek az átutalt összegek eredetének és tulajdoni viszonyainak leplezését célozták. A tényleges gazdasági eseményt nem takaró bankszámlaműveletek végrehajtása és az eredetleplezési célzat szükségképpen feltételezi a dolog törvényellenes, bűncselekményt megvalósító eredetéről való ismeretek fennállását is. Ez pedig a fiktív jogcímenek alapuló, a III. rendű terhelt által is tudottan őt nem illető összegek befogadásából, készpénzben való felvételéből és visszajuttatásából kétséget kizáróan következik.

[75] Ha pedig a III. rendű terhelt tudata átfogta, hogy a cég 6 bankszámlájára átutalt összegek bűncselekményből származnak, és azokat e tudomása ellenére is felvette, majd készpénzben visszaszolgáltatta a II. rendű terhelt részére, akkor magatartásának következményeit kívánva, a korábbi Btk. 13. §-ában írt egyenes szándékkal járt el.

[76] Az irányadó tényállás ugyanakkor nem tartalmazza, hogy a III. rendű terhelt szándéka már az alapbűncselekmény, az I. rendű terhelt által megvalósított adócsalás elkövetését megelőzően megszületett volna és a III. rendű terhelt az alapbűncselekmény végrehajtásának lényegi elemeiről tudomással bírt volna. Az adott esetben éppen e körülmények képezik az elhatárolás alapját az alapcselekmény végrehajtásához nyújtott bűnsegély és az ítéleti tényállás alapján a III. rendű terhelt terhére megállapítható pénzmosás között. A pénzmosás megvalósulásának nem feltétele, hogy az elkövető pontosan tudja, hogy a magatartásával érintett dolog milyen bűncselekményből származik (azaz, hogy tisztában legyen az alapbűncselekmény mibenlétével), elegendő a bűnös eredet ismerete.

[77] 3.3. A tettesi alapcselekmény tényállásszerű megvalósulása mellett válhat lehetségessé állást foglalni az I. rendű terhelt terhére rótt felbujtói magatartást illetően.

[78] A támadott határozatban írt tényállás e tekintetben azt rögzíti, hogy az I. rendű és II. rendű terhelt megállapodott, hogy az adócsalással a cég 1-nél jelentkező haszon eredetének leplezése céljából a cég 3-nak átutalt összegeket a II. rendű terhelt részben továbbutalja vagy utaltatja, illetve azt felveszi vagy felveteti és visszajuttatja az I. rendű terheltnek. A III. rendű terhelt a korábban írtak szerint a II. rendű terhelttel kötött megállapodása alapján fogadta, vette fel és juttatta vissza a cég 6-nak átutalt összegeket a II. rendű terhelt részére.

[79] A felülvizsgálatban érinthetetlen tényállás szerint tehát az I. rendű terhelt a megállapodás révén rávette – felbujtotta – a II. rendű terheltet a tényleges rendelkezése alatt álló gazdasági társaság bankszámlájára átutalt összeg készpénzben való felvételére és annak visszajuttatására az I. rendű terhelthez. A megállapodás ezenfelül arra is kiterjedt, hogy a II. rendű terhelt továbbutalja vagy továbbutaltatja a cég 3-hoz érkezett összegek egy részét, és a továbbutalt összegeket felvetesse (tehát mást rábírjon annak készpénzben való felvételére), majd azt ilyen módon szolgáltatassa vissza az I. rendű terheltnek. Következésképpen, I. rendű terhelt arra bírta rá – bujtotta fel – a II. rendű terheltet, hogy harmadik személyt a banki műveletekkel érintett pénz eredetének leplezését célzó további tranzakciók végzésére bírjon rá. A II. rendű terhelt a III. rendű terhelt pénzmosásra való felbujtásával pontosan az I. rendű terhelttől származó rábírást közvetítette, realizálta.

[80] Az I. rendű terhelt cselekményének büntetőjogi értékelése során nincs jelentősége annak, hogy nem a tettest, hanem a felbujtót bujtotta fel bűncselekmény elkövetésére. A felbujtó ugyanis az, aki bűncselekmény elkövetésére mást szándékosan rábír [korábbi Btk. 21. § (1) bekezdés]. A felbujtói magatartás szándékos bűncselekmény, ezért a felbujtói magatartásra való felbujtás a tettesi cselekményhez kapcsolódó közvetett részesi cselekmény, közvetett felbujtás. Ugyanígy, a bűnsegédnek és a felbujtónak is lehet felbujtója és bűnsegédje is (BH 2018.102.III., Kúria Bfv.II.785/2020/6.).

[81] Az I. rendű terhelt ekként a felülvizsgálati indítvány érveivel szemben nem a III. rendű terheltet bujtotta fel a tettesi alapcselekmény elkövetésére, hanem e tettesi alapcselekményhez közvetett felbujtóként – a III. rendű terheltet felbujtó II. rendű terhelt felbujtójaként – kapcsolódott. Emiatt jelentőség nélküli, hogy az I. rendű terhelt és a III. rendű terhelt ismeretsége fennállt-e, attól függetlenül, hogy a jogerős ügydöntő határozat e

rendkívüli jogorvoslat elbírálása során támadhatatlan ténymegállapítása szerint az ismeretség létező volt.

[82] Az eljáró bíróságok ezért törvényesen állapították meg az I. rendű terhelt bűnösségét az 1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző, és a (4) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő, felbujtóként elkövetett pénzmosás büntetében.

[83] 4. A felülvizsgálati indítvány a fennmaradó részében törvényben kizárt.

[84] Az I. rendű terhelt védője a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja alapján is indítványozta a felülvizsgálati eljárás lefolytatását.

[85] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése (első fordulat) miatt, illetve a Btk. más szabályának megsértésével (második fordulat) szabott ki törvénysértő büntetést.

[86] Az indítványozó azonban elmulasztott érveket társítani e hivatkozásához, így nem jelölte meg, hogy az eljáró bíróságok az I. rendű terhelt terhére rótt mely bűncselekményt minősítették törvénysértően vagy törvénysértő minősítés hiányában a büntető anyagi jog mely szabályának megsértése vezetett – álláspontja szerint – törvénysértő büntetés kiszabására.

[87] Téves minősítés vagy anyagi jogszabálysértés hiányában azonban a kiszabott büntetés neme és mértéke önmagában felülvizsgálat tárgya nem lehet. Ekként nem képezheti felülvizsgálat tárgyát, hogy a bíróság a büntetés kiszabása során a korábbi Btk. 83. § (1) bekezdésének előírásait vagy a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. BK vélemény iránymutatásait miként veszi figyelembe (BH 2016.264.II., BH 2012.239., EBH 2011.2387.II., BH 2005.337.III.).

[88] Csupán a teljesség érdekében rögzíti a Kúria: a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára alapított eredményes felülvizsgálati indítvány nyomán a halmazatban álló bűncselekmények valamelyikét érintő felmentő (eljárást megszüntető) rendelkezésre tekintettel a Be. 662. § (2) bekezdés a) pontjában írt törvénynek megfelelő határozat meghozatala – a bűnösség terjedelmének szűkülése folytán – a kiszabott halmazati büntetés esetleges enyhítésének lehetőségét is magában foglalja (BH 2009.6.). Ez azt jelenti, hogy részbeni felmentés vagy eljárás megszüntetése esetén a jogerős ítéletben kiszabott halmazati büntetés nem a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja szerinti felülvizsgálati okból válhat törvénysértővé, hanem önmagában, a bűnösség terjedelmének csökkentése eredményezheti a büntetés enyhítését. Így erre tekintettel az utóbb említett felülvizsgálati ok megvalósulása fogalmilag kizárt.

[89] Jelen esetben azonban a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára alapuló indítvány alaptalan volt, ezért a halmazati büntetés enyhítésére a bűnösség terjedelmének változása folytán nem kerülhetett sor, míg az említett törvényhely b) pont ba) alpontjának felhívása alapján önállóan a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatására nem is nyílt lehetőség.

[90] A kifejtett érvek mentén a Kúria – mivel nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatot az I. rendű terhelt tekintetében a Be. 660. § (1) bekezdésének főszabálya szerint tanácsulésen, a 655. § (1) bekezdésének főszabálya szerinti összetételben eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[91] **IV.** A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 6. § (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[92] Az ugyanazon jogosult általi ismételt indítvány előterjesztésének tilalma, illetve az azonos tartalmú indítvány ismételt előterjesztésének tilalma a Be. 652. § (6) és (7) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdése alapján az ilyen indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2022. április 21.

Dr. Somogyi Gábor s.k. a tanács elnöke, Dr. Metzinger Márton s.k. előadó bíró, Dr. Sebe Mária s.k. bíró